

Nejjednodušším povrchem je posekaná louka nebo trávník

Working testy retrívů krok za krokem 7. díl

Retrívři jsou psi, kteří se cvičí velmi snadno. Jsou vysoce inteligentní a vyznačují se vrozenou touhou vyhovět svému pánovi a být mu užitečným partnerem. Pouze v tomto vztahu k člověku se cítí být úplně šťastní.

V tomto dílu již pomalu opouštíme základnu naší „pyramidy“ a pustíme se do stavby druhého patra. Stále však máme na paměti, že úspěch dalšího výcviku je založen právě na pevných základech. Nezapomínáme tedy opakovat a na psa nespěcháme. Rychlý start a první metry ještě neznamenají úspěch v cílové rovině. Mladého psa lze totiž velmi rychle odradit a znechutit od další práce.

Marking

Jedná se o jednu z nejdůležitějších forem aportování a většina retrívů k ní má vrozené předpoklady, neboť vychází ze schopnosti sledovat aport

a zapamatovat si místo dopadu. Při markingu vidí pes i vůdce po výstřelu spadnout jeden, později více aportů, a musí si zapamatovat místo dopadu. Potom pes na povel vyběhne nejkratší cestou k místu dopadu, aport vyhledá a přinese zpět vůdci. Oblast pro dohledání aportu by neměla být větší než maximálně 10 procent vzdálenosti mezi vůdcem a místem dopadu aportu. Při výcviku si musíme brát v úvahu vzdálenost, působení větru, vůdce i osoby, která hází, a také druh povrchu.

Povrch

Nejjednodušším povrchem je posekaná louka nebo trávník

na sportovním hřišti, neboť pes zde vidí dummy na velkou vzdálenost. Povrch je nutné měnit a vyhledávat stále těžší terény. Můžete zvolit terén s vyšším porostem, kopcovitý terén, také lze využívat přírodních bariér - cesty, keře, změny

Dvojice sledující odhoz

terénu (louka, pole). Je možné také aporty házet na druhý břeh potoka nebo řeky. Velkou roli hraje i druh porostu - například řepné pole je velmi obtížné, neboť psovi nenabízí žádné orientační body. Velmi důležité je uvědomit si, co pes může vidět a co ne. Zkuste si tedy kleknout a podívat se na svět ze psí perspektivy!

Vzdálenost

I ona je velmi důležitá, přirozeně čím větší vzdálenost k aportu, tím těžší úloha pro psa. Vzdálenosti mohou být od 20 do 150 metrů. Vzdálenost musí být vždy v úzké vazbě s povrchem. Větší vzdálenosti nejprve zkusíme na jednoduchém terénu s nízkým porostem, a teprve postupem času přecházíme na těžší terén a větší vzdálenosti. Při obtížnějších cvičeních také můžeme měnit místo vyslání psa.

Vítr

Hraje při práci psa velkou roli. Při bočním větru pes ucítí dummy daleko snadněji než s větrem v zádech. V tom případě ucítí dummy až ve chvíli, když se nachází za dummy. Pokud fouká vítr proti vůdci, raději změňte směr. Zejména u mladých psů právě tento vítr vede k předčasnému dohledávání dummy.

Působení hazeče

Každý brzy zjistí, že dobrý hazeč je k nezaplacení. Hazeč je opravdu velmi důležitou osobou. Na začátku je pro psa zejména orientačním bodem a pes se tak cítí v terénu bezpečněji. Hazeč také musí umět dobře házet - aport musí být vidět na velké vzdálenosti, musí být hozen do výšky. To platí zejména v pozdějších fázích, kdy hazeč není vidět. Zkuste si nacvičit házení dummy, není to otázka talentu, ale jen a jen tréninku.

Působení vůdce

Vůdce musí na počátku dobře promyslet úkol. Předem by si měl uvědomit případné slabiny požadované úlohy a myslet na to, že je důležité, aby pes uspěl. Musí vědět, že pes musí aport vidět, a zohlednit, že pes má oči úplně v jiné výšce než my.

Samozřejmostí je, že pes musí být při markingu naprosto klidný a pozorný a nesmí vyrazet pro aport. Psa nikdy neposíláme pro aport hned po dopadu, chvíli ho necháme koncentrovat se a dobře si zapamatovat místo dopadu, teprve potom dáme povel. Nezapomínáme, že pes musí sedět korektně u nohy - tedy nikoli na stranu, protože bude vybíhat ve směru, jak sedí. Při vícenásobném markingu musíme psu naznačit, který aport má donést jako první či druhý.

Důležité je, aby si pes spojil odhození dummy s výstřelem nebo jiným akustickým signálem, neboť právě výstřel ho by měl upoutat jeho pozornost. Pes se rychle naučí dívat se tímto směrem. Může se stát, že někdy bude aport bude odhozen za našimi zády - v takovém případě je nutné rychle se otočit směrem k výstřelu. Nejdůležitější však je, že si vůdce musí zapamatovat stejně dobře jako pes místo dopadu, aby mu případně mohl pomoci.

Při markingu se pes musí naučit spoléhat především na svůj nos, oči mu mohou pouze pomoci lépe si zapamatovat místo dopadu aportu.

Typy markingu

Jednoduchý marking bez změny povrchu - začínáme nejprve s jednoduchým terénem a krátkými vzdálenostmi, které postupně prodlužujeme. Jednoduchý marking se změnou povrchu - nejprve volíme dva terény s méně

Psa nevysíláme pro aport ihned po dopadu

výraznými změnami (například louka, pole) a marking provádíme na kratší vzdálenost, kterou postupně prodlužujeme a také měníme terény na stále obtížnější. Může to být třeba i souš - voda - souš (nemusí tedy dojít pouze k jedné změně terénu). Jednoduchý marking přes bariéru - volíme přírodní bariéry, jako jsou například cesty, keře, násypy, příkopy... Opět postupujeme od kratších vzdáleností k delším a také od jednodušších bariér k složitějším. Nakonec pes může překonat i více různých bariér při jednom markingu. Pokud zjistíme, že má pes s nějakou bariérou problémy, zkrátíme vzdálenost a teprve

Typy:

- U citlivých psů a jedinců s menším zájmem o aport netrvejte hned od začátku na naprostém klidu a nenechávejte psa čekat, aby neztratil motivaci. Můžete ho vypustit pro aport ihned po odhození, podpořte tak jeho sebevědomí a důvěru.

- U silných a motivovaných psů postupujeme opačně. Psa naopak jistíme: můžeme mu na hrudníku držet ruku nebo mu kolem krku dát vodítko. Po dopadu aportu chvíli vyčkáme, dokud nepomine tlak na naši ruku. Teprve v té chvíli psa pošleme pro aport.

Pes na povel vyběhne nejkratším směrem

postupně ji prodlužujeme. Memory marking - s časovým odstupem a se změnou místa vyslání. Zde je důležité si uvědomit, že pes si musí místo dopadu dobře zapamatovat, a to i na delší dobu nebo při vyslání z jiného místa. Začínáme opět od jednoduchých úkolů, kdy psovi hodíme klasický jednoduchý marking, necháme psa dívat se o něco déle k místu dopadu dummy a poté s ním přejdeme několik metrů dozadu nebo do strany.

Dvojitý marking

Pes nejprve sleduje odhození dvou kusů dummy, a teprve poté je pro tyto aporty vyslán a to v pořadí, které mu je určeno. Pro začátek si vybereme jednoduchý terén, krátkou vzdálenost a také velký úhel (například 180 stupňů). Je nejlepší, pokud máme dva hazeče. Pro psa je snazší vydat se nejprve pro druhý odhozený dummy, pokud máme psa zkušenějšího, posíláme ho nejprve pro první odhozený dummy. Při vyslání psa si dáváme pozor, aby pes korektně seděl a správně se díval k místu dopadu. Pokud se dívá někam jinam, s největší pravděpodobností pak špatně vyběhne a samozřejmě v tomto špatném směru nebude úspěšný. Na začátku můžete používat dummy světlé barvy, aby pes aport rychleji našel.

(Nemusíte si kupovat speciálně světlý dummy. Úplně stačí použít standardní zelený dummy, na který navléknete bílou ponožku). Pokud pes získá základní zkušenosti s dvojitým markingem, můžeme zmenšit úhel, ve kterém jsou dummy odhazovány, a také můžete začít vybírat obtížnější terén (dvojitý marking přes bariéry nebo se změnami povrchu).

Vícenásobný marking

Dobrý pes musí být schopen zapamatovat si místo dopadu i více dummy. Mladého psa to ovšem musíme naučit, proto mu na začátku dáme volný výběr dummy, který přinese, a teprve postupně zvyšujeme počet přinesených dummy. Záleží na temperamentu a chuti psa.

Pes nemusí vždy přinést všechny odhozené dummy. Můžeme ho nechat v klidu sedět a pro dummy dojít sami. Tímto se pes učí, že ne každý odhozený dummy je pro něj. Se zkušenějším psem již přejdeme k cílenému vyslání pro určité dummy. Před vysláním musíme dbát na to, aby se pes dobře koncentroval směrem, kam ho vysíláme. Při vícenásobném markingu musíme měnit pořadí aportů, pro které psa posíláme.

Iva Sieberová
www.retriever-sport.cz